

PRILOG POZNAVANJU KAKVOĆE LEĆEVIČKOG SIRA*

Doc. dr. Mirza HADŽIOSMANOVIĆ, mr. Mate BUBIĆ, prof. dr. Josip ŽIVKOVIĆ, prof. dr. ing. Klara PFEIFER
Veterinarski fakultet Zagreb, Veterinarska stanica Split

Sažetak

Autori su istraživali fizikalno-kemijske, higijenske i organoleptičke pokazatelje kakvoće lećevičkog sira tijekom ljeta i jeseni 1979. godine. Lećevički sir proizvodi se u P. Z. Lećevica na poluindustrijski način iz ovčjeg, kravljeg i miješanog ovčjeg i kravljeg mlijeka. Sir ima oblik koluta. Težina kravljeg sira iznosi prosječno 1,25 kg a ovčjeg 1,90 kg. Zrenje sira traje 2 do 2,5 mjeseci. Kora sira je svjetložuta a konzistencija čvrsta do čvrstoelastična. Tijesto je bijeložučasto i plastično s pravilno raspoređenim očicama veličine od 1 do 5 mm u promjeru. Miris sira je specifičan a okus umjeren slan i pikantan. Prosječna količina masti u suhoj tvari kravljeg sira iznosi 48,7% a ovčjeg 52,9%. Na osnovi dobivenih rezultata zreli lećevički sir treba svrstati u skupinu tvrdih masnih sireva. U pogledu bakteriološke ispravnosti samo 20% pretraženih uzoraka zadovoljilo je odredbe postojećih propisa.

Uvod

Iako u našoj zemlji postoji dugogodišnja tradicija proizvodnje tvrdih ovčjih sireva, razmjerno je malo podataka u literaturi o njihovim svojstvima i načinu njihove proizvodnje. Ovi se podaci odnose prije svega na vrste, svojstva i način dobivanja niza dalmatinskih i primorskih sireva koji se još i danas proizvode u individualnim domaćinstvima pojedinih krajeva (Zdanovski, 1947; Baković, 1956, 1959, 1962, 1963; Sabadoš, 1959; Silvija Miletić, 1960; Milanović, 1965; Presečki, 1975; Natalija Dozet, 1974 i drugi autori). Još je manje podataka o sirevima koji se na poluindustrijski način proizvode u uskim granicama pojedinih regija. Takva je situacija i s lećevičkim sirom o kojem u literaturi nismo našli nikakvih podataka.

Navedeni razlozi potakli su nas da u ovom radu pokušamo odgovoriti na pitanje u kojoj mjeri lećevički sir iz proizvodnje u individualnim domaćinstvima, može zadovoljiti uvjetima poluindustrijske ili industrijske proizvodnje i može li kao proizvod zadovoljiti širi krug naših i inozemnih potrošača. Da bismo mogli odgovoriti na postavljena pitanja u ovom smo radu istraživali kakvoću spomenutog sira, koji se u našoj zemlji proizvodi već dvadesetak godina u P. Z. Lećevica iz kravljeg, ovčjeg i miješanog kravljeg i ovčjeg mlijeka na poluindustrijski način. To, tim više, što je lećevički sir, iako vrlo tražen, poznat malom krugu potrošača i to uglavnom u regiji gdje se proizvodi. Istraživanjem smo obuhvatili fizikalno-kemijske, higijenske i organoleptičke pokazatelje njegove kakvoće i nastojali utvrditi u kojoj mjeri ovaj proizvod uđevoljava odredbama postojećih propisa.

Materijal i metode rada

Istraživanja fizikalno-kemijskih svojstava, te pokazatelja higijenske i organoleptičke kakvoće lećevičkog sira, izvršili smo na uzorcima uzetim u proizvodnom pogonu P. Z. Lećevica tijekom ljeta i jeseni 1979. godine.

* Referat održan na III Sastanku prehrambenih tehologa, biotehnologa i nutricionista Hrvatske. Zagreb, 27. — 29. 1. 1982.

Količinu vode u siru, količinu masti, količinu masti u suhoj tvari i količinu NaCl određivali smo postupcima koje propisuje Pravilnik o metodama obavljanja kemijskih analiza i superanaliza mlijeka i mlječnih proizvoda (Sl. list SFRJ 55/76).

Bakteriološke pretrage svih uzoraka izvršili smo pomoću postupaka koji su propisani Pravilnikom o načinu vršenja mikrobioloških analiza i superanaliza živežnih namirnica (Sl. list SFRJ 8/77), a interpretaciju rezultata po odredbama Pravilnika o najmanjim uvjetima bakteriološke ispravnosti kojima moraju odgovarati živežne namirnice u prometu (Sl. list SFRJ 55/73).

Ocjenu organoleptičkih svojstava sira izvršili smo na način, kao što to čine Savezne komisije za ocjenjivanje kvalitete mlijeka i mlječnih proizvoda na Međunarodnom poljoprivrednom sajmu u Novom Sadu (Sabadoš i Branka Rajšić, 1975). U tom ocjenjivanju maksimalni broj točaka je 20. Na vanjski izgled otpadaju 3, na unutarnji izgled 7 (boja 1, tijesto 2, prerez 4), a na miris 2 i okus 8 točaka. Ocjenu je izvršila komisija od 5 članova.

Rezultati i diskusija

Rezultate istraživanja kakvoće lećevičkog sira prikazali smo u 6 tablica.

Iz rezultata prikazanih u tabl. 1. i 2. vidljivo je da prosječna količina vode u zrelim kravljim srevima nakon 60 dana iznosi 21,3%, masti 37,5%, masti u suhoj tvari 48,7% i NaCl 2,1%. U zrelim ovčjim srevima nakon 75 dana prosječna količina vode iznosila je 26,9%, masti 36,9%, masti u suhoj tvari 52,9% i NaCl 1,8%. Navedeni rezultati pokazuju da zreli ovčji, za razliku od kravljih lećevičkih srevova, sadrži znatno veću količinu vode i masti u suhoj tvari.

Usporedimo li dobivene rezultate s podacima Bakovića (1956), možemo konstatirati da je lećevički sir po svojim kemijskim karakteristikama, prvenstveno po količini vode i masti u suhoj tvari, najsličniji otočkim srevima i likanjskom siru, a od inozemnih parmezana. Jednako tako, dobveni rezultati

Tabela 1
Rezultati kemijskih pretraga kravljeg sira nakon 60 dana zrenja

uzorak	voda %	NaCl %	mast %	mast u s. t. %
1	20,4	2,2	38,1	52,8
2	22,0	2,0	38,1	48,8
3	20,0	2,1	37,3	46,6
4	21,8	2,1	37,2	47,6
5	22,2	2,1	37,0	47,5
prosječno	21,3	2,2	37,5	48,7

Tabela 2
Rezultati kemijskih pretraga ovčjeg sira nakon 75 dana zrenja

uzorak	voda %	NaCl %	mast %	mast u s. t. %
1	26,2	1,8	36,4	49,4
2	24,2	1,8	37,5	53,4
3	25,0	1,6	38,1	53,8
4	29,2	1,7	35,9	53,3
5	29,6	2,0	36,7	54,7
prosječno	26,8	1,8	36,9	52,9

pokazuje da je lećevički sir, bez obzira na podrijetlo mlijeka, po količini masti, vode i NaCl vrlo sličan tvrdim istarskim ovčjim sirevima (Presečki, 1975).

Na osnovi naših rezultata i podataka iz literature (Baković, 1956; Natalija Dozet, 1974; Presečki, 1975), proizlazi, da se lećevički sir po svom sastavu, bez obzira proizvodi li se iz kravljeg ili ovčjeg mlijeka, bitno ne razlikuje od sličnih tvrdih sireva, posebice ovčjih, kao što su punomasni otočki, tvrdi lokalni, livanjski i istarski sirevi.

Po količini masti u suhoj tvari, koja se na osnovi odredaba čl. 70 Pravilnika o kvaliteti mlijeka... (Sl. list SFRJ 15/64 i 33/70) smatra kriterijem za kvalitativno svrstavanje sireva u prometu, sve pretražene uzorke lećevičkog sira možemo smatrati tvrdim masnim sirevima, jer sadrže između 45 — 55% masti u suhoj tvari.

Tabela 3

Rezultati bakterioloških pretraga kravljeg sira nakon 60 dana zrenja

uzorak	1	2	3	4	5
Salmonella u 25 g	—	—	—	—	—
koagulaza pozitivni					
stafilokoki u 0,01	—	—	+	—	—
sulfitreducirajuće					
klostridije u 0,01 g	—	—	—	—	—
Proteus vrste u 0,001 g	—	—	—	—	—
Escherichia coli u 0,01 g	+	—	—	+	+
Streptococcus beta					
haemolyticus u 0,1 g					
ukupan broj bakterija u 1 g	$2,3 \times 10^4$	$8,0 \times 10^4$	$2,1 \times 10^4$	$4,0 \times 10^4$	$5,0 \times 10^4$

Tabela 4

Rezultati bakterioloških pretraga ovčjeg sira nakon 75 dana zrenja

uzorak	1	2	3	4	5
Salmonella u 25 g	—	—	—	—	—
koagulaza pozitivni					
stafilokoki u 0,01 g	—	—	—	—	+
sulfitreducirajuće					
klostridije u 0,01 g	+	—	+	+	—
Proteus vrste u 0,001 g	—	—	—	—	—
Escherichia coli u 0,01 g	+	—	+	+	+
Streptococcus beta					
haemolyticus u 0,1 g					
ukupan broj bakterija u 1 g	$1,2 \times 10^4$	$1,3 \times 10^4$	$1,2 \times 10^5$	$5,0 \times 10^4$	$2,2 \times 10^5$

Rezultati bakterioloških pretraga zrelih sireva (vidi tabl. 3. i 4.) pokazuju da je najčešće nalaz u lećevičkom siru Escherichia coli koja je dokazana u 7 do 10 pretraženih uzorka. Sulfitreducirajuće klostridije dokazali smo u 3 a koagulaza pozitivne stafilokoke u 2 uzorka. Salmonelle i Proteus vrste nismo dokazali ni u jednom od 10 pretraženih uzorka. Ukupan broj bakterija je u dva uzorka premašio limite navedenog Pravilnika o bakteriološkoj ispravnosti.

Dobiveni rezultati bakterioloških pretraga lećevičkog sira pokazuju da su samo dva sira, i to po jedan ovčji i jedan kravljji, zadovoljili minimalne uvjete bakteriološke ispravnosti (Čl. 3 i 22 Pravilnika...).

Rezultati naših bakterioloških pretraga razlikuju se u opsegu bakterijske kontaminacije od sličnih sireva na domaćem tržištu. Ukupan broj bakterija

kontaminenata u lećevičkom siru bio je manji nego u tvrdom ovčjem dalmatinskom siru u istraživanjima Silvije Miletić (1960), odnosno u istarskom ovčjem siru u istraživanjima Prešečkog (1975).

Sve navedeno pokazuje da se lećevički sir iz poluindustrijske proizvodnje po mikrobiološkoj kakvoći značajno ne razlikuje od drugih sličnih sireva iz naturalne proizvodnje.

Rezultate organoleptičke pretrage lećevičkog sira prikazali smo u tabl. 5 i 6. Iz tih je podataka vidljivo da su sirevi po svom izgledu, boji, mirisu i okusu u najvećem broju bili razvrstani u II. kvalitetu (7 uzoraka). Dva uzorka bila su razvrstana u III., a jedan uzorak ovčjeg sira ispod kvalitetnih kategorija.

Tabela 5

Srednje vrijednosti rezultata organoleptičke ocjene kravlјeg sira (5 ocjenjivača)

uzorak	1	2	3	4	5
vanjski izgled	2,6	2,0	2,5	2,6	2,6
unutarnji izgled	2,3	1,9	2,4	2,6	2,7
presjek	2,6	2,3	3,0	3,0	3,4
miris	1,6	1,1	1,4	1,8	1,8
okus	6,0	3,2	3,6	6,0	6,8
ukupno točaka	15,1	10,5	12,9	16,0	17,3

Tabela 6

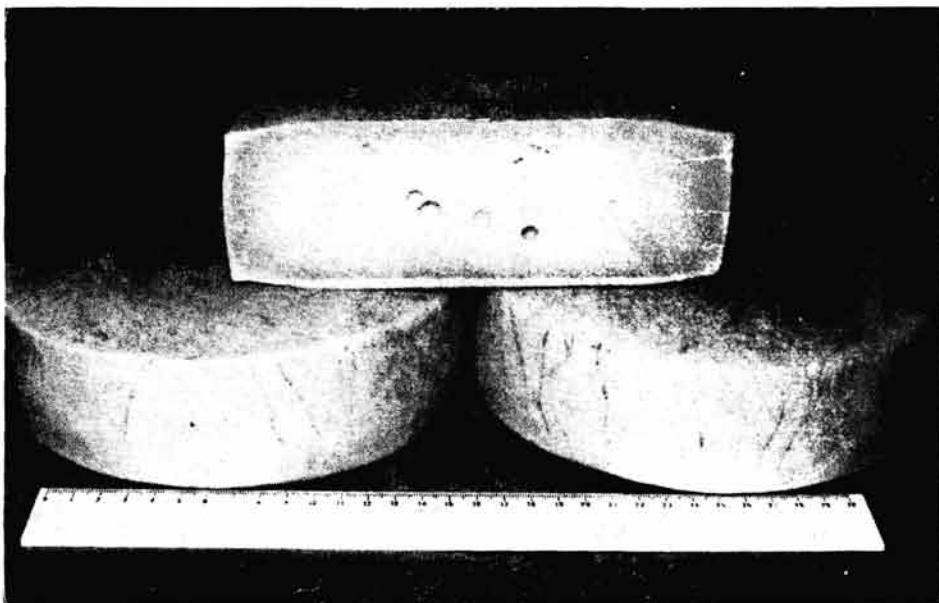
Grednje vrijednosti rezultata organoleptičke ocjene ovčjeg sira (5 ocjenjivača)

uzorak	1	2	3	4	5
vanjski izgled	2,5	2,5	2,2	1,1	2,4
unutarnji izgled	2,7	2,8	2,6	1,3	2,3
presjek	2,1	2,7	3,6	1,4	2,3
miris	1,9	1,6	1,6	1,3	1,6
okus	6,7	5,3	6,6	4,1	5,1
ukupno točaka	15,9	14,9	16,6	9,2	13,7

Na osnovi rezultata istraživanja fizikalno-kemijskih, bakterioloških i organoleptičkih pokazatelja kakvoće lećevičkog sira možemo konstatirati da se lećevički sir proizvodi danas u P. Z. Lećevica iz ovčjeg, kravlјeg i miješanog ovčjeg i kravlјeg mlijeka na način koji se uvelike razlikuje od načina proizvodnje koji se od davnina primjenjivao u domaćinstvima ovih krajeva. Sir ima oblik koluta. Težina kravlјeg sira je prosječno 1,25 kg, a ovčjeg oko 1,90 kg. Za zrenje kravlјeg sira potrebno je najmanje 2, a ovčjeg 2,5 mjeseca. Kora sira je bijelo-žućkasta do žuta, konzistencija čvrsta (mladi sir) do tvrdoelastična (zreli sir). Tijesto je bijelo-žućkasto boje, zbijeno i plastično s pravilno raspoređenim očicama veličine od 1 do 5 mm u promjeru. Miris sira je blag i aromatičan, a okus umjeren slan i pikantan. Prosječni kemijski sastav zrelog lećevičkog sira iz kravlјeg mlijeka je slijedeći: količina vode 21,3%, masti 37,5%, NaCl 2,1% i masti u suhoj tvari 48,7%. Kemijski sastav lećevičkog sira proizведенog iz ovčjeg mlijeka: količina vode 26,8%, masti 36,9%, NaCl 1,8% i masti u suhoj tvari 52,9%. Prema ovim rezultatima i zahtjevima našeg Pravilnika, zreli lećevički sir može se svrstati u skupinu tvrdih masnih sireva.

Iako je po našim rezultatima lećevički sir uglavnom standardne kakvoće, zbog izrazito poželjnih organoleptičkih svojstava (okus i miris), lokalno ga

tržište cijeni kao regionalni specijalitet. Na koncu valja naglasiti da bi se striktnijim provodenjem mjera sanitacije i boljom organizacijom prikupljanja mlijeka, a uz neznatne materijalne troškove, mogao proizvesti sir znatno bolje higijenske kakvoće.

Lećevički ovčji sir

STUDY OF QUALITY OF »LEĆEVICA« CHEESE

Summary

Ten samples of »lećevica« cheese from Dalmatia were examined. This hard cheese is produced from the milk of ewes or cows or from mixed milk. The fat in total solids varied from 46,6 to 54,7%. Only 20% of examined samples met the microbiological requirements.

Literatura

- BAKOVIĆ, D. (1956): Prinos poznавању осебина и производње овчијих сира Далмације. Дисертација. Сплит, 1956.
- BAKOVIĆ, D. (1959): **Mljekarstvo**, 9, 150.
- BAKOVIĆ, D. (1962): **Mljekarstvo**, 12, 76.
- BAKOVIĆ, D. (1963): **Mljekarstvo**, 13, 3.
- DOZET, N., STANIŠIĆ, M., SUMENIĆ, S. (1974): **Mljekarstvo**, 24, 148.
- MILANOVIĆ, A. (1965): Broj факултативних троваца хране као критериј за оцену хигијенске квалитета тврдих сира. Магистарска расправа. Загреб, 1965.
- MLETIĆ, S. (1962): Прilog познавању микрофлоре тврдих овчијих сира Далматије. I Savetovanje микробиолога Југославије. Београд, 1960. (**Публикације, 1, Микроорганизми и храна**, стр. 41).
- PRESEČKI, A. (1975): Прilog познавању производње и кашкоће истарског овчијег сира. Магистарска расправа. Загреб, 1975.
- SABADOS, D. (1959): **Mljekarstvo** 9, 241.
- SABADOS, D., RAJŠIĆ, B. (1975): **Mljekarstvo** 25, 244.
- ZDANOVSKI, N. (1947): Овче млекарство. Полjoprivredni nakladni zavod. Zagreb, 1947.